

Älä tapa!

Matt. 5:21-26

21. "Te olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: 'Älä tapa' ja 'Joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion.'

22. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Se taas, joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut Suuren neuvoston tuomion. Mutta joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tullen.

23. Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan,

24. niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja mene sitten uhraamaan lahjasi.

25. Tee pian sovinto riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin olet hänen kanssaan matkalla, ettei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari vartijalle ja ettei sinua heitettäisi vankilaan.

26. Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin kolikon."

Luonnollinen uskonnollisuus

Ihmisen luonnollinen uskonnollisuus perustuu siihen, että Jumalan luomana mutta synnin turmelemana hän kokee syvää elämän janoa, tuskaa ja ahdistusta - jotka ovat muistutusta menetetyistä paratiisista ja Jumala-yhteydestä. Kun ihminen omista edellytyksistään käsin lähtee esim. rukouksen, paaston, almujen, pyhiinvaellusten, hyvien tekojen ja erilaisin uskonnollisin palvontamenoin etsimään tyydytystä elämänjanoonsa ja ahdistukseensa, kysymys on hänen uskonnollisuudestaan.

Uskonnollisuus nousee ihmisen uskosta omiin mahdollisuuksiinsa selvitä, löytää rikas ja onnellinen elämä ja yhteys sellaiseen jumalaan, jollaisen hän jumalansa haluaa olevan. Uskonnollisuuden tällainen ilmentymä on osa ihmisen syntiinlankeemuksen seurauksia. Se lähtee liikkeelle ihmisen vanhasta luonnosta eli lihasta. Se uskoo itseensä ja omiin mahdollisuuksiinsa hallita ulkopuolisia voimia omaksi edukseen. Se voi käyttää hyväkseen mitä moninaisimpia terapioita, psykologisia mekanismeja, jotka saattavat lyhyellä tähtäyksellä vaikuttaa muutoksia ihmisen elämässä. Uskonnollisuus saattaa ilmetä myös hyvin raamatullisissa vaatteissa. Se voi ottaa tavoitteekseen Jumalan ilmoittaman lain noudattamisen, koska se uskoo kykyhinsä selviytyä Jumalan asettamista vaatimuksista. Vaikka laki onkin pyhä ja vanhurskas, Jumalan ilmoittama ja oikea, uskonnollisuudessa lakia lähdetään noudattamaan oman lihan keinoin.

Toisaalta se voi ilmetä myös vahvana sielullis-ruumiillisena heittäytymisenä menoihin, joilla pyritään pääsemään irti kaikesta ulkoisesta ja vapautumaan korkeampaan todellisuuteen. Tie sinne voi olla askeettisen kahlehtiva tai lähes totaalista syntielämään heittäytymistä. Vaikka uushenkisyys hylkää Jumalan kymmenen käskyn, se samalla muodostaa omia uusia sääntö- ja menetelmäkokonaisuuksia, joilla ihminen kuvittelee itse lopulta pääsevänsä tavoitteeseensa vapaudesta ja onnesta.

Jumalan laki

Jumala antoi Moosekselle lain kymmenen käskyn muodossa: (2 Moos. 20:2-17)

- "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

- *Älä tee itsellesi patsasta äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaa-din lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljanteen polveen saakka, jos he vihaavat minua, mutta osoitan armoa niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.*
- *Älä lausu turhaan Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu hänen nimensä turhaan.*
- *Muista pyhittää lepopäivä. Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijat-taresi tai juhtasi älköönkä alueellasi asuva muukalainen. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitse-mäntenä päivänä hän lepäsi. Sen tähden Herra siunasi sapatinpäivän ja py-hitti sen.*
- *Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.*
- *Älä tapa.*
- *Älä tee huorin.*
- *Älä varasta.*
- *Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.*
- *Älä himoitse lähimmäisesi taloa. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle."*

Jeesus tiivisti sen kahteen käskyyn: "Rakasta yli kaiken Jumalaa ja lähimmäistä niin kuin itseäsi." Jumalan laki on elämän laki. Jokainen, joka rikkoo sitä vastaan, rikkoo itse asiassa oman itsensä eikä lakia joka säilyy muuttumattomana. Laki kertoo yksityiskohtaisesti, mitä todellinen rakkaus merkitsee käytännössä. Lain täyttäjä rakastaa, sillä rakkaus on toisen hyväksi tapahtuvaa toimintaa, josta voi kyllä seurata myös hyviä tunteita mutta ei aina.

Jaksossamme Jeesus otti käsittelyynsä yhden käskyistä, ja riisui sen inhimillisistä selityksistä. Niillä lain vaatimusta pyrittiin laskemaan tasolle, jolla ihminen kykenisi sen toteuttamaan. Jeesus osoitti, että lain vaatimus ei kohdistu vain tekoihin vaan sydämeen, sillä sydäimestä kaikki toiminta lopulta lähtee. Ellei sydän ole lain mukainen, mitkään teotkaan eivät sitä silloin ole, vaikka ne saattaisivat näyttää hyvinkin jaloilta.

Lain tehtävät

Jumalan lailla on kolme perustehtävää. Ensinnäkin se antaa normiston yhteiskunnallisen lain pohjaksi. Eduskunnan yläpuolella on Jumalan laki, noudatti eduskunta sitä tai ei! Lain toinen tehtävä on osoittaa ihmisen synty ja tehdä hänestä pelastusta tarvitseva. Sen kolmas tehtävä on opastaa uskovaa rakkauden toteuttamiseen. Kaikissa niissä on kysymys suhteesta itse lain Antajaan, Jumalaan.

Laki ei täytä mitään näistä tehtävistään, ellei sitä noudateta. Laki ei osoita syntiä, ellemme pyri toimimaan lain mukaan. Rakkaus ei toteudu uskovan elämässä, ellei hän käytännöllisellä tavalla ole kuuliainen Jumalan sanalle. Laki on tunnettava, sitä on opetettava, mutta ennen kaikkea sitä on noudatettava.

Lakia ei voi täyttää osittain

Lain noudattamisessa ei ensi sijassa ole kysymys siitä, että kuinka paljon tehdään oikein ja kuinka paljon rikotaan jotakin käskyä vastaan. Jos Jeesus pyytää sinua kantamaan kaksi kilometriä sen ihmisen taakkaa, joka pyysi sinulta apua vain kilometrille, sinusta ei tee Jeesuksen sanan eli rakkauden lain noudattajaa, jos kuljet vain 1800 metriä. Sillä et suinkaan täytä käskyä 90%:sti, vaan rikot sen 100%:sti. Miksikö? Siksi, että käskyssä on kysymys siitä, noudatatko Jumalan tahtoa vai et. Joko sinä teet niin kuin Jumala sanoo tai sitten et tee niin kuin Jumala sanoo. Mitään välimuotoa ei ole. Vaikka et rikkoisi kuin mielestäsi 10%, itse asiassa nouset Jumalan yläpuolelle ja päätät itse, mitä sinä pidät oikeana. Mutta siinä onkin kysymys hirveimmästä ylpeydestä ja epäuskosta. Joko rima ylitetään tai ei. Ei ole mitään 90%:n korkeushyppytulosta. Synti ei ole ensi sijassa tietyn suurusten tekemistä, vaan niin pienessä kuin suuressa nousemista kapinaan Jumalan tahtoa vastaan. Se on aina majesteettirikos Luojaasi vastaan!

Laki hengellinen mutta ei pelastustie

Jumalan lakia ei kuitenkaan ole koskaan tarkoitettu pelastustieksi niin kuin Paavali Galatalaiskirjeen 3. luvussa osoittaa:

Onko laki siis vastoin Jumalan lupauksia? Ei tietenkään! Jos olisi annettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi todellakin lain avulla. Mutta Raamattu on sulkenut kaiken synnin alaisuuteen, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat. (Gal. 3:21-22)

Laki on hengellinen luonteeltaan eikä sitä voi noudattaa muuten kuin Pyhän Hengen voimasta. Jos ihminen yrittää noudattaa lakia omassa voimassaan, hän joutuu ennen pitkään myöntämään voimattomuutensa, vararikkonsa, umpikujansa ja toivotonmuutensa. Silloin hänellä on kaksi vaihtoehtoa. Hän voi vain joko etsiä apua Kristukselta tai sitten lähtee lihan tielle lain noudattamisessa. Jälkimmäinen merkitsee sitä, että ihminen alkaa laskea lain vaatimuksen rima sille verukkeella, että Jumala antaa puutteet anteeksi tai täyttää sen lopun, mikä lain noudattamisessa jäi vajaaksi. Ajan mittaan rima vedetään sille tasolle, millä oma käytännön elämä tapahtuu. Ihmisen omatunto kyllä aluksi vastustaa lain riman madaltamista, mutta paatuu ajan mittaan.

Jumala pelasti ensin Israelin kansan Egyptin orjuudesta ja vasta sitten antoi sille lain. Lain noudattamisen edellytys on siis se, että ihminen on vapaa. Ihminen kyllä periaatteessa voisi pelastua noudattamalla täydellisesti Jumalan lakia. Mutta se ei syntiinlankeemuksen jälkeen ole yhdellekään ihmiselle ollut mahdollista, lukuun ottamatta Nasaretin Miestä Jeesusta, joka täytti lain viimeistä piirtoa myöten. Ihmissessä on syntinen luonto liha, joka on jatkuvassa kapinassa Jumalan tahtoa vastaan.

Iankaikkinen laki

Jumalan laki ilmoittaa Jumalan tahdon. Jeesus oli kaikessa kuuliainen Isälle, Hän noudatti lakia viimeistä piirtoa myöten. Hän osoitti lain koko terävyyden vuorisaar-nassa. Viha on murhaamista, likainen katse on aviorikos, vakuuttelu on valheellisuuden silote, rakkaus vastaa vääryyteen hyvyydellä. "Olkaa täydelliset, niin kuin taivaallinen Isä on täydellinen!"

Laki on iankaikkinen ja muuttumaton. Koska Jumala on iankaikkinen, niin Hänen tahtonsa on myös iankaikkinen. Hänen valtakunnassaan toteutuu Hänen tahtonsa, siellä ei voi asua mitään muuta kuin totuutta, pyhyyttä, rakkautta ja oikeutta, kirkkautta ja hyvyttä.

Perinnäis-säännöt

"Te olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: 'Älä tapa' ja 'Joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion.' Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Se taas, joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjämpäväinen', on ansainnut Suuren neuvoston tuomion. Mutta joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. (21-22)

Babylonian pakkosiirtolaisuudesta palannut Israel koki Esran ja Nehemian johdolla hengellisen herätyksen ja se halusi palata Jumalan lain noudattamiseen. Myöhemmin lainoppineet kehittivät lain ympärille epälukuisan joukon lisäsäädöksiä, joilla haluttiin varmistaa, että lakia noudatettaisiin. Näihin perinnäis-sääntöihin Jeesus viittaa ilmaisulla "esi-isille sanotulla". Käytännössä nuo lisäsäännöt pitkälti tekivät turhaksi Jumalan lain alkuperäisen merkityksen.

Jeesus, joka oli Moosekselle lain antanut, osoitti nyt, mistä niiden noudattamisessa todellisuudessa on kysymys. Jeesus ei lisää mitään uutta, vaan ainoastaan rajoittaa käytäntöjä, joita oli väärinkäytetty. Hän osoittaa käskyjen laajuuden, ankaruuden ja hengellisen luonteen. Lisäksi hän osoittaa esimerkein, miten lakia tulee ymmärtää ja noudattaa.

Älä tapa!

Jeesus puhui ihmisille, jotka tunsivat lain. Sitä oli heille synagogajumalanpalveluksissa opetettu. Käskyssä kielletään tappaminen, niin itsemurha kuin toisenkin ihmisen surmaaminen, tapahtuipa se suoraan tai välillisesti, tai osallistuminen siihen millään tavoin. Vaikka suuri osa ihmisistä pitää tappamista kauheana pahana, elämme kuitenkin länsimaissa järkyttävän kuoleman kulttuurin keskellä. Se tapahtuu tosin kauniiden ja valheellisten sanojen saattamana, kun syntymätön ihminen tapetaan sikiön lähdeettämisen nimikkeellä tai sairaiden tappamista nimitetään hyväksi kuolemaksi eli eutanasiaksi. Lukematon määrä alkioita tapetaan myös niin sanottujen hedelmällisyyshoitojen varjolla. Suomenkin yllä on suuri syyllisyyden pilvi, joka kaikin tavoin yritetään pyyhkiä pois. Mutta Jumalan tuomio lepää kaikkien niiden päällä, jotka eivät taivu parannukseen murhistaan ja tappamisestaan.

Jumalan laki on elämämme suojamuuri. Kysymys ei kuitenkaan ole vain murhasta tai tappamisesta toimintana, sillä ilman murhanhimoa ei tapahdu murhia. Ilman vihaa ei tapahdu tappamista, ilman halveksuvaa sydäntä ei ihmisarvoa poljeta: *Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset.* (Matt. 15:19)

Sanallisessa tappamisessa on eri tasoja, mutta niistä, mitä me pidämme pikkusyntinä, Jeesus antaa käräjätuomion, korkeimman oikeuden tuomion ja kadotustuomion. Syntejä on siis eri suuruisia, mutta mitään niistäkään, joita me pidämme pieninä, Jumala ei hyväksy eikä katso sormien läpi. Kaikki synti on äärimmäisen vakavaa Jumalan silmissä. Siksi meidänkin tulee nähdä synti Jeesuksen silmin.

Toisen ihmisen nimittely hulluksi on henkistä väkivaltaa, josta Jumalan laki langettaa kadotustuomion. Kukaan ihminen ei siksi voi omassa varassaan paeta helvetin tuomiota. Siksi jokaisen käskyjen lukijan tulisi taivuttaa sydämensä ”tomussa ja tuhassa” parannukseen tunnustaen syyllisyytensä ja huutaen Herran armoa avukseen pelastukseksi.

Uskovan ihmisen varsinainen taistelu syntiä vastaan tapahtuu sydämen tasolla, kun joudumme Herran edessä tunnustamaan ilkeät ajatuksemme toisista ihmisistä, vihaist tunteemme muita kohtaan ja salaiset toiveemme siitä, että sitä ja sitä ihmistä ei olisi olemassa. Jumalan laki paljastaa meidät kaikki murhamiehiksi, vaikka emme olisi koskaan sormellakaan koskeneet keneenkään häntä vahingoittaaksemme.

Kieltomuotoiset käskyt sisältävät myös myönteisen merkityksen: Jumala on luonut ihmiset omaksi kuvikseen ja elämällä on suunnaton arvo myös syntiinlankeemuksen järkeen. Jumala vahvisti ihmiselämän arvon hankkimalla ihmisille pelastuksen oman Poikansa kärsimyksellä, kuolemalla ja ylösnousemuksella. Ihminen on siis Jumalan luoma ja Kristuksen lunastama, vaikka hän eläisi yhä synnissä. Siksi meidän tulee kaikin mahdollisin keinoin ylläpitää, vaalia ja huolehtia kaikkien ihmisten elämästä mukaan lukien myös omamme. Kaikki hyvä sairaanhoito, sosiaalihuolto, terapiat ja sielunhoito nousevat ”Älä tapa!” käskystä. Laupiaan samarialaisen vertaus kertoo, miten tätä käskyä noudatetaan.

Tee sovinto!

Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja mene sitten uhraamaan lahjasi. (23-24)

Kun olemme menossa jumalanpalvelukseen, rukouskokoukseen tai ehtoolliselle, meidän tulee jo matkalla miettiä, onko meillä joku sellainen uskonveli tai uskon sisar, joka ehkä kantaa kaunaa meitä kohtaan. Jos sellainen nousee mieleemme, niin viimeistään ennen ehtoollista on syytä mennä hänen luokseen sopimaan asia. Huomattavaa on, että tässä ei ole kysymys pelkästään siitä, että meillä itsellämme on jotakuta vastaan jotain. Tehtävämme on käydä sopimassa silloinkin, kun mielestämme mitään sovittavaa ei ole, jos kuitenkin tiedämme, että toisella on jotain hampaankolossa meitä vastaan. Asia koskee erityisesti siis uskonveljiä ja sisaria, mutta ulottuu myös muihin ihmissuhteisiin. Uskovia vainoavan ihmisen kanssa ei välttämättä kuitenkaan sovintoa synny, mutta uskovien kanssa siihen pitää aina pyrkiä, sillä vain silloin seurakunnan aito rakkaudellinen yhteys voi säilyä.

Vuoden 1954 syyskuussa Yoshitake Ariki aloitti Koben Luterilaisen Raamattukoulun 5. kurssilla ja sen päätyttyä toimi lähetyssaarnaaja Grönningin avustajana Tsuyamassa. Tämä lähetyssaarnaaja oli rukouksen mies ja opetti Arikia pitäytymään tiukasti Jumalan sanaan. Ei riittänyt, että sanaa luettiin, sille piti olla myös kuuliainen.

Eräänä päivänä lähetyssaarnaaja sanoi Arikille: ”Mene pyytämään anteeksi siltä ja siltä seurakuntalaiselta!” Mutta Ariki ei ollut mielestään tehnyt mitään sellaista, mitä hänen olisi pitänyt pyytää anteeksi. Silloin Grönning avasi Raamatun vuorisaarnasta yllä olevan kohdan. Sanalle kuuliaisena Ariki meni sopimaan tämän henkilön kanssa.

Jumalanpalvelus ja rukous eivät ole Jumalalle mieluisia, jos ne suoritetaan vihan vallassa. Kateus, pahuus ja rakkaudettomuus ovat syntejä, jotka ovat Jumalalle niin vastenmielisiä, ettei mikään häntä miellytä, jos rukous kumpuaa sydäimestä, jossa nämä vallitsevat. Vaikka jatkuva riita veljen kanssa tekeekin meidät kelvottomiksi yhteyteen Jumalan kanssa, se ei silti ole tekosyy sovinnosta luopumiseen. Rakkauden puute ei voi oikeuttaa tottelemattomuutta. Ongelman voi ratkaista: meidän on annettava anteeksi niille, jotka ovat tehneet meille vääryyttä, ja hyvitetävä vääryys niille, joita itse olemme kohdelleet väärin – tai ainakin tarjottava hyvitystä ja pyrittävä ystävyyden palauttamiseen – jotta sovinnon syntymättä jääminen ei olisi meidän syyimme. Niin tehden voit tulla vapain sydämin ehtoolliselle.

Kun on kysymys ei-uskovista, aina ei ole mahdollista päästä sopuun heidän kanssaan, vaikka etsisimme aidosti sopua. Omalta puoleltamme voimme pyytää omia vääryksiämme anteeksi ja myös antaa anteeksi toiselle osapuolelle, mutta jos vastapuoli ei kuitenkaan halua antaa anteeksi, sovintoa ei synny. Siksi Paavali opettaa: *Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.* (Room. 12:18)

Tee sovinto pian!

Tee pian sovinto riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin olet hänen kanssaan matkalla, ettei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari vartijalle ja ettei sinua heitetäisi vankilaan. Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin kolikon.” (25-26)

Jouduttuamme riitoihin veljemme tai veljiemme kanssa, meillä on kiusaus esimerkiksi vaihtaa seurakuntaa, mutta useimmiten meidät valtaa ajatus, että kyllä meidän täytyy sopia, mutta aika ei ole vielä sopiva. Työnnämme hankalat tilanteet mielellemme eteenpäin. Todellisuudessa mitä pitempään sovintoa lykkäämme, sitä hankalammaksi ongelma ehtii kehittyä ja sovinnon tekeminen tulee entistäkin vaikeammaksi. Jeesus sanoo: *”Tee sovinto pian!”*

On vaarallista jättää pyrkimättä pikaiseen sovintoon kahdestakin syystä: Ensinnäkin siksi, että kaikissa riitatilanteissa aivan maallisissa asioissakin on paljon järkevempää yrittää päästä sopuun kuin lähteä käräjoimään. Toiseksi riitoihin suostuminen on hengellisesti äärimmäisen vaarallista. *Matthew Henry* kirjoittaa siitä näin:

”Mene ja tee sovinto veljesi kanssa, ole oikeudenmukainen ja ystävällinen häntä kohtaan, sillä niin kauan kuin riita jatkuu, et ole kelvollinen tuomaan lahjaasi alttarille etkä tulemaan Herran pöytään, etkä myöskään ole valmis kuolemaan. Jos pysyt tässä synnissä, on vaara, että Jumalan viha tempaa sinut äkillisesti pois – Jumalan, jonka tuomiota et voi välttää etkä vastustaa – ja jos tuo vääryys luetaan syyksesi, olet ikuisesti tuhon oma.” Helvetti on vankila kaikille niille, jotka elävät ja kuolevat vihan ja rakkaudettomuuden vallassa, kaikille riidanhaluisille (Room. 2:8). Siitä vankilasta ei ole pelastusta, lunastusta eikä pakotietä koko ikuisuuteen.”

Tärkeintä ja ensisijaista on päästä sovintoon Jumalan kanssa. Ilman sitä emme lopulta voi päästä aitoon sovintoon myöskään lähimmäistemme kanssa. Jeesus Kristus tuli meille Välimieheksi:

Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläitä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme synniksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi. (2. Kor. 5:19-21)

Toivo toivottomalle

Jos todella suostumme "Älä tapa!" käskyn tutkittavaksi, niin kuin Jeesus sitä avaa, joudumme tunnustamaan, että olemme murhamiehiä ja murhanaisia. Meille ei jää mitään muuta tietä pelastua, kuin huutaa Jumalan armoa osaksemme sillä perusteella, että Jeesus Golgatan ristin kuolemallaan sovitti myös meidän syntimme. Joudumme nöyrytymään aidoiksi murhamiehiksi alla olevan todistuksen miehen rinnalle, mutta saamme myös omistaa uskossa saman armon kuin hän.

Mooses oli murhamies, niin oli myös Daavid ja Paavali, mutta he saivat armon. Sen saatuaan Jumala myös käytti heitä omassa työssään ihmisten pelastukseksi ja Jumalan ilmoituksen välineinä. Sinullekin on tarjolla anteeksiantamus ja uusi elämä, joka voi koitua monille siunaukseksi ja Jumalan kunniaksi.

Kuolemaantuomittu vanki Sapporosta

Nagoyan suurkaupungissa toimivan erään kirkon pastori Keton rouva oli jo vuosia toiminut vankilatyössä. Hän vierailee useissa vankiloissa ja julistaa evankeliumia yhdessä miehensä kanssa. Hänen erityisenä huolen aiheenaan ovat kuolemaan tuomitut vangit. Normaalisti vangit joutuvat odottamaan kuolemantuomionsa toimeenpanoa keskimäärin kolme - neljä vuotta. Näitä vankeja ei lähiomaisten lisäksi kukaan ulkopuolinen saa tavata, eivät myöskään vankilälähetit. Oikeudenkäynnit ovat kyllä julkisia.

Siksi kun rouva Keto sai tietää erään 24 -vuotiaan miehen kuolemantuomiosta, hän alkoi rukoilla ja kysellä, miten evankeliumi Jeesuksesta voitaisiin hänelle viestittää. Rakkaus keksii keinon. Näille vangeille on mahdollista lähettää kirjeitä, jotka tietenkin sensuroituina toimitetaan perille. Rouva Keto lähetti tälle kahden ihmisen murhasta tuomitulle miehelle kirjeen ja kertoi siinä, miten Jeesus oli Golgatan ristillä kantanut hänenkin murhiensa iankaikkisen rangaistuksen. Pyytämällä armoa Jeesus antaisi sen hänelle eikä hän joutuisi kadotukseen.

Pian tuli vastaus, jossa vanki kiitti kirjeestä, mutta jatkoi sitten: "Teidän on turha minulle kirjoitella. Olen toivoton tapaus. En odota mitään muuta niin hartaasti kuin sitä, että minun kuolemantuomioni pantaisiin toimeen, sillä se on minulle oikein. Olen tehnyt niin suunnattoman väärin, kun murhasin tyttöystäväni ja hänen kanssaan minut eräässä hotellissa pettäneen miehen. Joka yö herään siihen kauheaan painajaiseen, jossa käyn tuon hirveän illan tapahtumia läpi uudestaan ja uudestaan."

Mutta rouva Keto tiesi paremmin. Siksi hän ei lakannut kirjoittamasta. Hän lähetti miehelle Uuden testamentin ja kehotti häntä lukemaan siitä, miten Jeesus ristiin-
naulittiin ja miten hänen vierellään riippui kaksi muutakin. Jeesus antoi toiselle katuvalle rikolliselle synnit anteeksi ja pääsyn taivaalliseen valtakuntaansa. Jee-

sus teki niin, koska Hän kantoi Jumalan totuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatiman kadotustuomion hänen sijastaan Golgatan tuskissa Isän hylkäämänä.

Mies alkoi lueskella Uutta testamenttia. Eräänä päivänä hän polvistui vuoteensa viereen avoimen Raamatun eteen ja pyysi armoa. Silloin tapahtui ihme. Jumalan Pyhä Henki laskeutui hänen sydämeensä. Hän tajusi, että Jeesuksen uhri riittää hänenkin syntiensä sovitukseksi. Hän tajusi, että ylösnoussut Jeesus tulisi herättämään hänen murhaamansakin uuteen elämään. Hän tajusi, että Sielunvihollinen oli pitänyt häntä synnin ja epätoivon kahleissa, mutta nyt Jeesuksen armo ja totuus tekivät hänet vapaaksi. Sanoin kuvaamaton Jumalan rauha laskeutui hänen sydämeensä. Hän hypähti pystyyn ja huusi: "Olen saanut anteeksi!" Hän olisi halunnut lähteä juoksemaan ja kertomaan siitä kaikille, mutta sellin ovi pysyi kiinni. Mutta pian hänkin keksi keinon. Hänkin voisi kirjoittaa kirjeitä. Ja niin hän alkoi kirjoitella muille kuolemaan tuomituille vangeille. Ennen kuin hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen, kaksitoista muutakin kuolemaantuomittua oli saanut kohdata Vapahtajan ja saanut kokea pelastuksen synnin syyllisyydestä ja vallasta.

Tuli sitten se päivä, jona hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen. Kuolemaantuomittu saa tietää teloituspäivänsä siitä, että hänelle tuodaan poikkeuksellisen hyvä aamiainen. Kello 10 sinä aamuna tuomio pannaan toimeen. Mies nautti hyvällä ruokahalulla aterian. Kun kello lähenei kymmentä ja hänet vietiin sellistä, hän esitti viimeiset pyyntönsä: "Sallikaa minun avoimin silmin siirtyä katselemaan ihanaa Vapahtajaani. Kertokaa sitten myös rouva Ketolle, miten täältä nukuin pois Herran luo." Sitten hän polvistui ja rukoili: "Kiitos Vapahtaja, että armahdit minut murhamiehen. Kiitos, että saan tänään tulla Sinun luoksesi taivaalliseen kirkkauteen. Kiitos, kun panit rouva Keton kertomaan Sinun armostasi minulle suurelle syntiselle. Kiitos Jeesus armosi suuruudesta. Aamen." Sitten hän alkoi laulaa ylistysvirttä Herralle ja sen aikana hänen maallinen matkansa päättyi Sapporon keskusvankilassa.

Entä sinä?

Ellet ole vielä Herran oma, etsi sovintoa hänen kanssaan tänään, sillä emme tiedä mitään huomista. Herra kutsuu sinua luokseen. Jos suostut tuomion alle, niin sinulle Herra Jeesus tarjoaa armoaan. Hän on kantanut sinun ansaitsemasi kadotustuomion puolestasi Golgatan ristillä. Kun panet turvasi Hänen sovintovereensä, saat kaikki syntisi anteeksi, saat Jumalan lapsen osan ja taivaallisen perinnön. Kastettuna saat myös Pyhän Hengen lahjan, joka synnyttää sydämessäsi rakkauden ja kuuliaisuuden Herraa kohtaan ja vaikuttaa sinussa lain noudattamista, mutta ei enää sinun omina yrityksinäsi vaan Hänen voimansa vaikutuksesta.

Herra kutsuu sinua, joka olet hänen omansa, tekemään sovinnon kaikkien niiden kanssa, joilla on jotain sinua vastaan. Hän kutsuu sinua myös pyytämään anteeksi niiltä, joita vastaan olet itse rikkonut. Niidenkin puolesta, jotka eivät anna sinulle anteeksi, hän kutsuu sinua rukoilemaan ja osoittamaan heille käytännöllistä rakkautta.